

РЕШЕНИЕ

№ 33265

гр. София, 10.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4714** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител. Образувано е по жалба на Л. Г. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. А. А. - САК, срещу заповед № СОА24-РД15-1524/10.04.2024 г., издадена от кмета на Столична община, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на материалния закон. Твърди се, че не е извършено реално съкращаване на длъжността, която е заемала жалбоподателката, тъй като не било утвърдено ново длъжностно разписание. На следващо място се сочи, че оспорената заповед е издадена преди влизане в сила на новото щатно разписание. Излагат се и доводи, че съкратената служителка е майка на дете до тригодишна възраст и като такава следва да се ползва със закрила по чл.333, ал.1, т.1 от Кодекса на труда. Иска се постановяване на решение, с което да бъде отменена оспорената заповед.

В хода на устните състезания по делото, жалбоподателката, представлявана от адв. А., моли съда да отмени заповедта на кмета на Столична община. Претендира разноски по списък.

Ответникът –кметът на Столична община, чрез юрк. Р., поддържа отговора на жалбата. Моля съда да отхвърли подадената жалба и да потвърди заповед № СОА24-РД15-1524/10.4.2024 г. на кмета на СО. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, 6-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Между страните няма спор, че към датата на издаване на оспорената заповед, Л. Г. С., е заемала длъжността „старши юрисконсулт“ в Дирекция „Правно-нормативно обслужване“, Направление „Архитектура и Градоустройство“ в Столична община.

С оспорената в настоящото производство заповед № СОА24-РД15-1524/10.04.2024 г. /л.11/, издадена от кмета на Столична община, е прекратено служебното правоотношение с Л. Г. С. – старши юрисконсулт в дирекция „Правно-нормативно обслужване“, направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, с ранг III младши, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, считано от деня, следващ датата на връчване на заповедта, във връзка с доклад № СОА24-ВК66-2825/01.04.2024 г. и изменено щатно разписание № СОА24-РД15-1411/08.04.2024 г. в сила от 15.04.2024 г. Заповедта е връчена на служителя на 22.04.2024г. В заповедта е посочена като причина за прекратяване на служебното правоотношение на служителя „съкращаване на длъжността“, както и следващите му се обезщетения по чл.61 и чл.106, ал.4 от ЗДСл.

С цитирания в заповедта доклад, вх. № СОА24-ВК66-2825/01.04.2024 г. /л.12/, издаден от главния архитект на Столична община, е направено предложение за промяна на щатното разписание в направление „Архитектура и градоустройство“ с цел постигане на оптимизация на работните процеси, свързани с обслужване на гражданите. За тази цел е предложено да бъде увеличен ресурсът във връзка с разглеждане на административните преписки и тяхното решаване с необходимите качество и в срок и отделяне на тази дейност от процесуалното представителство. С оглед на изложеното е направено предложение две длъжности „главен юрисконсулт“ и една „старши юрисконсулт“ в дирекция „Правно-нормативно обслужване“ да бъдат трансформирани съответно в две длъжности „главен експерт“ и една „старши експерт“.

Видно от представеното изменение на разписание на длъжностите на администрацията в Столична община към 27.07.2023 г. /л.177/, в дирекция „Правно-нормативно обслужване“, Направление „Архитектура и градоустройство“ преди е имало 4 щатни бройки за длъжност „старши юрисконсулт“ и 10 щатни бройки за длъжност „главен юрисконсулт“, а след изменението 3, съответно 11.

С предложението за изменение на разписанието на длъжностите на администрацията в Столична община, изготвено на 08.04.2024 г. /л.179/, в дирекция „Правно-нормативно обслужване“, Направление „Архитектура и градоустройство“ е посочено, че от 3 щатни бройки за длъжност „старши юрисконсулт“, 1 щатна бройка се трансформира в длъжност „старши експерт“, а от 11 щатни бройки за длъжност „главен юрисконсулт“, две се трансформират в длъжност „главен експерт“. С това длъжностно разписание, в дирекция „Правно-нормативно обслужване“ са предвидени 9 щатни бройки за длъжността „главен юрисконсулт“, 2 щатни бройки за длъжността „главен експерт“, 2 щатни бройки за длъжност „старши юрисконсулт“ и 1 щатна бройка за длъжността „старши експерт“.

Видно от извлеченията от поименни разписания на длъжностите към 14.04.2024г. и от 15.04.2024г. (л.181-182 по делото), съгласно второто новоразкритите длъжности „старши експерт“ и „главен експерт“ в Дирекция „Правно-нормативно обслужване“, Направление „Архитектура и градоустройство“ е незаета.

По делото са представени няколко длъжностни характеристики за длъжността „старши юрисконсулт“ от различни години, а именно: от 08.01.2020 г. (явно последно актуална), две копия от 11.12.2017 г. и от 31.10.2016 г. (л.71 и сл. по делото), като по указание на съда са представени и длъжностни характеристики на трансформираните длъжности „старши експерт“ и „главен експерт“ (л.202-209). Същите са необходими за сравнение на длъжността на жалбоподателката "старши юрисконсулт" с длъжността "старши експерт" и "главен експерт" в дирекция "Правно-нормативно обслужване", доколкото тезата на ответника е, че съкращението е извършеното трансформиране и сравнителен анализ на юрисконсултските с експертните длъжности е дължимо за изясняване на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, кат подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване пред съд акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган съобразно основанието по чл.146, т.1 ЗДСл – органа по назначаване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната му. Същият съдържа изискуемите съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл реквизити - посочено е правното основание за прекратяване – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, във връзка с доклад № СОА24-ВК66-2825/01.04.2024 г. и изменено щатно разписание № СОА24-РД15-1411/08.04.2024 г. в сила от 15.04.2024 г. Неоснователно е възражението на жалбоподателката по този пункт, че представлява съществено процесуално нарушение посочване на дата на издаване на заповедта преди влизане в сила на измененото щатно разписание. В самата заповед е посочено, че съкращаването влиза в сила от 15.04.2025г., заповедта е връчена на 22.02.2024г., а влизането ѝ в сила е определено от деня, следващ връчването ѝ, т.е. в момент, в който вече е действало измененото щатно разписание. Не е налице и закрилата, на която се позовава жалбоподателката, тъй като се касае за служебно правоотношение, а визираната в жалбата разпоредба на чл.333, ал.1 от КТ е такава по трудовите правоотношения. Закрилата по чл.107б от ЗДСл не обхваща случая на жалбоподателката като майка на дете до 3 годишна възраст, а касаят периоди на бременност и раждане.

Съдът обаче констатира, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и целта му, тъй като не се установяват предпоставките на посоченото в нея като основание – съкращаване на длъжността, а такава продължава да съществува като система от основните функции, задължения и изисквания за заемане, макар и формално трансформирана и с друго наименование. А също така е и свободна.

До горния извод за отсъствие на хипотезата на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл съдът достигна като сравни длъжностните характеристики.

Според легалното определение на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията - длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Изложеното установява основните белези на понятието: нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. За да се приеме, че една длъжност е реално съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече: 1. не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в щатното разписание на съответната администрация и 2. като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването следва да докаже, че съкращаването на длъжността е реално, а не фиктивно.

След хронологичен анализ на фактите, съдът приема за установено, че с доклад, вх. № СОА24-ВК66-2825/01.04.2024 г., въз основа на който е издадена и оспорената заповед, се прави предложение 1 от заетите щатни бройки /от общо 3/ за длъжността „старши юрисконсулт“ дирекция „Правно-нормативно обслужване“, Направление „Архитектура и градоустройство“ да се трансформира в 1 щ.бр. за длъжност „старши експерт“ в същата дирекция - дирекция „Правно-нормативно обслужване“, Направление „Архитектура и градоустройство“.

За да се приеме, че чрез трансформация на длъжности е налице съкращаване на старата, съществуваща длъжност и откриване на нова длъжност, което е основание за прекратяване на правоотношението по чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСЛ, е необходимо промяната да е такава, че да няма идентичност и новата длъжност да изпълнява съществено различни функции, задължения и да има различни изисквания за заемането ѝ.

При съпоставка на длъжностните характеристики на „старши юрисконсулт“, каквато е заемала жалбоподателката (последно връчената ѝ, на л.71 по делото) и тази, в която се твърди, че е трансформирана - „старши експерт“ (л.202 по делото) се установи, че твърдяната от ответника трансформация не представлява качествено различна промяна във възложените функции, задачи и изисквания за заемане. Установява се значително сходство, както между целите на длъжностите и преките задължения, така и в изискванията за заемането им. Така например и двете длъжности имат свои основни цели осигуряване съответствието на издаваните от кмета, главния архитект и общинския съвет административни актове в сферата на устройство на територията и осъществяване на процесуално представителство по дела (фигурира и за старши експерт – т.3-2 от новата длъжностна характеристика, л.202 по делото, макар че в доклад вх. № СОА24-ВК66-2825/01.04.2024г. л.12, се сочи като една от целите на трансформацията отделянето на експертната дейност от процесуалното представителство от юрисконсултите) Формулировките в двете характеристики се различават само езиково, но по същество изразяват едни и същи правни функции. Така например областите на дейност също в значителна степен съвпадат, включвайки правно подпомагане на дейността в направлението, прилагане на нормативната уредба в сферата на устройството на територията, изготвяне и съгласуване на проекти за административни актове. Преките задължения също са почти идентични – изготвяне на становища по правни въпроси, свързани с устройство на територията, съгласуване и изготвяне на проекти за административни

актове, участие в експертни съвети и експертни комисии, осъществяване на процесуално представителство по дела със страна Кмета на Столична община и Главния архитект, Столична община, консултиране на граждани и юридически лица, разглеждане на жалби, предложения и сигнали, изготвяне становища по административни преписки, свързани с устройство на територията и др. Съдържанието на длъжностите съвпада в голяма степен, като новата длъжност „старши експерт“ изпълнява същите по вид и сложност правни задачи, каквито са възложени на „старши юрисконсулт“, включително процесуално представителство. Разликата в изискванията за заемане е единствено формална – при „старши юрисконсулт“ се изисква образователна степен „магистър“ по професионално направление „Право“, докато при „старши експерт“ е посочено „бакалавър“, професионална област – Право“. Освен това последното изискване е правно невъзможно от гледна точка на нормативните изисквания в РБългария, тъй като съгласно чл. 1, ал. 1 от Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“, тази специалност се придобива единствено в образователната и квалификационна степен „магистър“. Следователно, не може да се приеме, че промяната в изискванията за заемане на длъжността представлява реална промяна, а и въведеното правно недопустимо изискване за длъжността „старши експерт“, която е в професионална област „Право“, изисква удостоверение за юридическа правоспособност и сред основната ѝ цел и задачи са процесуално представителство пред съд, да се заема от лице с образователна степен „бакалавър“, свидетелства още повече за фиктивния характер на трансформацията като съкращаване на длъжност. Последното се подкрепя и от обстоятелството, че в доклада, обосноваващ трансформацията, е заложено като цел отделяне на експертна дейност от процесуалното представителство на юрисконсултите в Направлението, но съгласно новата длъжностна характеристика „старши експертът“ също има в основната цел и преките задължения осъществяване на процесуално представителство. Компетентностите и отговорностите в двете длъжности също са идентични – аналитична, комуникационна, професионална и дигитална компетентност, ориентация към резултати, фокус към клиента, работа в екип. Всичко това сочи, че длъжността „старши експерт“ възпроизвежда по същество функциите и задълженията на „старши юрисконсулт“, а и изискванията за заемането ѝ, тъй като е в областта на правото, при съобразяване с нормативната уредба, са идентични. Промяната е само формална и не представлява реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Освен това изискването за „бакалавър“ в професионална област „Право“ противоречи на действащото законодателство, поради което не може да се приеме като обективен белег за нова или по-ниска длъжност. В този смисъл трансформацията не може да обоснове прекратяване на служебното правоотношение като „съкращаване на длъжността“, тъй като системата от функции, задължения и изисквания фактически е запазена, без съществена промяна.

Несъмнено в производството по реда на чл. 106, ал. 2 ЗДСл органът по назначаване действа при условията на оперативна самостоятелност, но следва да се съобразява с целта на закона и доколкото е възможно с правата и интересите на държавния служител, нещо което в случая не е изпълнено от ответника. Прекратяването на правоотношението касае конкретна длъжност, която се оказва, че не е съкратена при трансформацията и е останала свободна. Законосъобразното приложение на посоченото от органа основание по чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл изисква кумулативното наличие на две предпоставки: 1. длъжността да не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в щатното разписание на съответната администрация и 2. като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Съвкупната преценка на доказателствата по делото сочи неизпълнение на първата предпоставка и

недоказаност на втората като основание за материална незаконосъобразност на оспорения акт.

В допълнение съдът приема, че при издаването на оспорената заповед органът по назначаване е упражнил превратно правомощията си по утвърждаване на структурни промени, които на общо основание подлежат на контрол за законосъобразност по чл.146, т.5, вр. чл.6 АПК. Последната разпорежда задължава административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Начинът на осъществяване на тези правомощия е конкретизиран в чл.6, ал.2 АПК - административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава (в случая твърдени структурни промени с цял оптимизация работата на администрацията). При това фиктивно съкращаване на длъжността, чрез създаване на такава, но само формално по наименование и изисквания за заемане различна от старата и която „нова“ длъжност е останала незаета след прекратяване на правоотношението с жалбоподателката, административният орган е засегнал несъразмерно правната ѝ сфера, без това да служи за реална оптимизация на дейността му и на целите на ЗДСл.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора, в полза на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение (договор за правна защита на л.188-189 по делото), които предвид направено възражение за прекомерност от ответника и при отправна точка минимумът по чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа, а и съобразено с фактичестката и правна сложност на делото, следва да се редуцират от 2000 лв. на 1500 лв.

Воден от горното, Административен съд София- град, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № СОА24-РД15-1524/10.04.2024г., издадена от кмета на Столична община, с която е прекратено служебното правоотношение на Л. Г. С. на длъжност „старши юрисконсулт“ в Дирекция Правно-нормативно обслужване“ Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Л. Г. С., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева), представляваща разноски по делото

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: